

157

USTAWA

z dnia 23 stycznia 2009 r.

o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Tworzy się Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, zwaną dalej „Krajową Szkołą”.

2. Krajowa Szkoła posiada osobowość prawną.

3. Minister Sprawiedliwości sprawuje nadzór nad Krajową Szkołą w zakresie zgodności jej działania z przepisami ustawowymi i statutem.

Art. 2. 1. Do zadań Krajowej Szkoły należy:

- 1) prowadzenie aplikacji: ogólnej, sędziowskiej i prokuratorskiej, których celem jest uzyskanie przez aplikantów niezbędnej wiedzy i praktycznego przygotowania do zajmowania stanowiska sędziego, prokuratora, asesora prokuratury, asystenta sędziego, asystenta prokuratora i referendarza sądowego;
- 2) szkolenie i doskonalenie zawodowe sędziów, prokuratorów, asesorów sądowych i asesorów prokuratury, w celu uzupełnienia ich specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych;
- 3) szkolenie i doskonalenie zawodowe referendarzy sądowych, asystentów sędziów, asystentów prokuratorów, kuratorów sądowych oraz urzędników sądów i prokuratury, podnoszące ich kwalifikacje zawodowe;
- 4) prowadzenie analiz i badań służących ustaleniu kompetencji i kwalifikacji przypisanych do stanowisk pracy w sądach i prokuraturze, celem ich wykorzystania w działalności szkoleniowej.

2. Zadania Krajowej Szkoły realizowane są w szczególności przez:

- 1) opracowywanie programów aplikacji: ogólnej, sędziowskiej i prokuratorskiej oraz organizowanie przebiegu tych aplikacji;
- 2) opracowywanie programu stażu na stanowiskach asystenta sędziego i referendarza sądowego, odbywanego w ramach aplikacji sędziowskiej, oraz organizowanie przebiegu stażu;

3) przygotowywanie i organizowanie egzaminów sędziowskiego i prokuratorskiego;

4) opracowywanie programów i organizowanie szkoleń i innych cyklicznych form doskonalenia zawodowego;

5) koordynowanie działalności szkoleniowej sądów i prokuratury;

6) przygotowywanie oraz organizowanie konferencji, sympozjów i seminariów;

7) współpracę międzynarodową oraz współdziałanie z podstawowymi jednostkami organizacyjnymi szkół wyższych prowadzącymi kształcenie na kierunku prawo, jednostkami badawczo-rozwojowymi oraz placówkami naukowymi Polskiej Akademii Nauk, w zakresie działalności szkoleniowej oraz innych form doskonalenia zawodowego;

8) prowadzenie działalności wydawniczej związanej z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1;

9) pozyskiwanie i wykorzystywanie funduszy pomocowych przeznaczonych na finansowanie zadań, o których mowa w ust. 1;

10) wykonywanie innych zadań związanych z doskonaleniem kadr sądów i prokuratury, wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 3. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Krajowej Szkoły, określając jej ustrój, organizację, siedzibę, symbole oraz sposób i tryb realizowania działalności szkoleniowej, mając na uwadze stworzenie odpowiednich warunków organizacyjnych niezbędnych dla prawidłowej realizacji zadań Krajowej Szkoły.

Art. 4. Do mienia i finansów Krajowej Szkoły stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące państwowych szkół wyższych. Uprawnienia ministra właściwego w rozumieniu tych przepisów w odniesieniu do Krajowej Szkoły wykonuje Minister Sprawiedliwości.

Rozdział 2

Organy Krajowej Szkoły

Art. 5. Organami Krajowej Szkoły są:

- 1) Rada Programowa;
- 2) Dyrektor.

Art. 6. 1. Radę Programową, zwaną dalej „Radą”, powołuje Minister Sprawiedliwości.

2. Rada składa się z nie więcej niż 15 członków, w tym:

- 1) 3 członków wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawę z dnia 9 maja 2007 r. o zmianie ustawy o pracownikach sądów i prokuratury.

- 2) 3 członków wskazanych przez Krajową Radę Sądownictwa;
- 3) 3 członków wskazanych przez Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym;
- 4) członka wskazanego przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego;
- 5) członka wskazanego przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego;
- 6) członka wskazanego przez podstawowe jednostki organizacyjne szkół wyższych prowadzące kształcenie na kierunku prawo;
- 7) członka wskazanego przez Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej;
- 8) członka wskazanego przez Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych;
- 9) członka wskazanego przez Prezesa Krajowej Rady Notarialnej.

3. Członkiem Rady może być wyłącznie sędzia, prokurator, osoba posiadająca tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, sędzia albo prokurator w stanie spoczynku.

4. Kadencja członków Rady trwa 4 lata. W razie odwołania członka Rady z przyczyn, o których mowa w art. 8 albo jego śmierci, jego następcą pełni obowiązki do końca kadencji zastępowanego członka Rady.

5. Członkowie Rady mogą być powołani tylko raz na jeszcze jedną kadencję.

6. Minister Sprawiedliwości na 3 miesiące przed dniem upływu kadencji członków Rady zwraca się do Krajowej Rady Sądownictwa, Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz podstawowych jednostek organizacyjnych szkół wyższych prowadzących kształcenie na kierunku prawo o wskazanie kandydatów na członków Rady. Wskazanie kandydatów następuje najpóźniej na 30 dni przed dniem upływu kadencji członków Rady.

Art. 7. 1. Członkowie Rady wybierają spośród siebie Przewodniczącego i zastępcę Przewodniczącego.

2. Przewodniczący Rady kieruje jej pracami.

3. Kadencja Przewodniczącego Rady i jego zastępcy trwa 4 lata, nie dłużej jednak niż członkostwo w Radzie.

Art. 8. 1. Minister Sprawiedliwości odwołuje członka Rady, jeżeli członek Rady:

- 1) nie realizuje obowiązków związanych z członkostwem w Radzie;
- 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków związanych z członkostwem w Radzie na skutek choroby;
- 3) zrzekł się członkostwa w Radzie;

- 4) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 5) przestał spełniać wymagania określone w art. 6 ust. 3.

2. Członkostwo w Radzie ustaje z chwilą śmierci członka Rady.

Art. 9. Minister Sprawiedliwości niezwłocznie uzupełnia skład Rady, w przypadku odwołania jej członka, w trybie i na zasadach określonych w art. 6.

Art. 10. 1. Do zadań Rady należą:

- 1) ustalanie ogólnych kierunków działalności Krajowej Szkoły;
- 2) opracowywanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły;
- 3) uchwalanie programów aplikacji;
- 4) opiniowanie składu zespołów i komisji konkursowych oraz zespołów i komisji egzaminacyjnych;
- 5) ustalanie rocznych planów wydawniczych Krajowej Szkoły;
- 6) ustalanie zasad rekrutacji na szkolenia;
- 7) uchwalanie regulaminu organizacyjnego Krajowej Szkoły;
- 8) uchwalanie regulaminu organizacyjnego Rady;
- 9) uchwalanie regulaminu działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły;
- 10) zgłaszanie i opiniowanie kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły;
- 11) zatwierdzanie rocznego sprawozdania z działalności Krajowej Szkoły, przedstawianego przez Dyrektora Krajowej Szkoły;
- 12) wyrażanie opinii w sprawie odwołania Dyrektora Krajowej Szkoły;
- 13) wyrażanie opinii we wszystkich sprawach dotyczących działalności Krajowej Szkoły.

2. Dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w zakresie zgodności z planem finansowym wymagają zatwierdzenia przez Ministra Sprawiedliwości.

Art. 11. 1. Członkowie Rady w związku z pełnieniem obowiązków w Radzie otrzymują:

- 1) diety;
- 2) zwrot kosztów podróży i noclegów, na zasadach określonych odpowiednio w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju albo poza granicami kraju.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość diet, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie wyższą niż 20 % kwoty bazowej stanowiącej podstawę obliczenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego, biorąc pod uwagę zakres obowiązków członków Rady.

Art. 12. 1. Dyrektora Krajowej Szkoły powołuje Minister Sprawiedliwości na okres 5 lat, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa i Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.

2. Termin do wyrażenia opinii wynosi 30 dni. Nieprzedstawienie opinii w terminie oznacza rezygnację z prawa jej wyrażenia.

3. Dyrektorem Krajowej Szkoły może być wyłącznie sędzia, prokurator, osoba posiadająca tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych, sędzia albo prokurator w stanie spoczynku.

4. W przypadku powołania sędziego lub prokuratora do pełnienia funkcji Dyrektora Krajowej Szkoły, Minister Sprawiedliwości deleguje go do Krajowej Szkoły na czas trwania kadencji na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.²⁾) lub ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 26, poz. 156).

5. Powołanie Dyrektora Krajowej Szkoły na kolejną kadencję następuje w trybie określonym w ust. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły może być powołany najwyżej na dwie kolejne kadencje.

Art. 13. 1. Minister Sprawiedliwości odwołuje Dyrektora Krajowej Szkoły, jeżeli Dyrektor Krajowej Szkoły:

- 1) nie realizuje obowiązków związanych z pełnioną funkcją;
- 2) stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków związanych z pełnioną funkcją na skutek choroby;
- 3) zrzekł się stanowiska;
- 4) został skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 5) przestał spełniać wymagania określone w art. 12 ust. 3.

2. Odwołanie Dyrektora Krajowej Szkoły z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1, następuje po uzyskaniu opinii Rady.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698, z 2008 r. Nr 223, poz. 1457, Nr 228, poz. 1507 i Nr 234, poz. 1571 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 9, poz. 57 i Nr 26, poz. 156.

Art. 14. 1. Minister Sprawiedliwości zawiesza w czynnościach służbowych Dyrektora Krajowej Szkoły będącego sędzią lub prokuratorem, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych lub ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.

2. Dyrektora Krajowej Szkoły niebędącego sędzią lub prokuratorem Minister Sprawiedliwości zawiesza w czynnościach służbowych w przypadkach określonych w art. 12b ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.³⁾).

3. Minister Sprawiedliwości wyznacza osobę, której powierza pełnienie obowiązków Dyrektora Krajowej Szkoły na czas jego zawieszenia w czynnościach służbowych. Osoba ta powinna spełniać wymagania określone w art. 12 ust. 3.

Art. 15. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły kieruje działalnością Krajowej Szkoły i reprezentuje ją na zewnątrz.

2. Do zadań Dyrektora Krajowej Szkoły należy w szczególności:

- 1) opracowywanie regulaminu organizacyjnego Krajowej Szkoły;
- 2) sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad komórkami organizacyjnymi Krajowej Szkoły;
- 3) wykonywanie czynności w sprawach z zakresu prawa pracy;
- 4) zapewnianie realizacji procesów dydaktycznych oraz opracowywanie regulaminu działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły;
- 5) ustalanie szczegółowego programu aplikacji;
- 6) realizowanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej Krajowej Szkoły;
- 7) realizowanie rocznych planów wydawniczych Krajowej Szkoły;
- 8) realizowanie zadań związanych z przygotowaniem i przeprowadzaniem naboru na aplikację ogólną, sędziowską i prokuratorowską, a także prowadzeniem tych aplikacji oraz przygotowaniem i przeprowadzaniem egzaminów sędziowskiego i prokuratorowskiego;
- 9) sporządzanie i przedstawianie Ministrowi Sprawiedliwości oraz Radzie corocznych sprawozdań z działalności Krajowej Szkoły;
- 10) realizowanie zadań wyznaczonych przez Ministra Sprawiedliwości, związanych z działalnością Krajowej Szkoły;
- 11) wydawanie zarządzeń i poleceń porządkowych.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 432 i 433, Nr 102, poz. 690 i Nr 136, poz. 959.

Rozdział 3

Aplikacja ogólna, sędziowska i prokuratorska

Art. 16. 1. Minister Sprawiedliwości sprawuje nadzór merytoryczny nad aplikacjami: ogólną, sędziowską i prokuratorską.

2. Minister Sprawiedliwości zarządza, w zależności od potrzeb kadrowych sądów i prokuratury, nabór na aplikację ogólną, sędziowską oraz prokuratorską i jednocześnie wyznacza limit miejsc na te aplikacje.

3. Dyrektor Krajowej Szkoły zamieszcza, w dwóch dziennikach o zasięgu ogólnopolskim oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.⁴⁾), zwanym dalej „Biuletynem Informacji Publicznej”, i na stronie internetowej Krajowej Szkoły, zarządzenie Ministra Sprawiedliwości o naborze na aplikacje w danym roku, określające limit miejsc na poszczególne aplikacje, a także ogłoszenie o naborze na aplikację ogólną.

4. W ogłoszeniu, o którym mowa w ust. 3, podaje się w szczególności:

- 1) termin przeprowadzenia konkursu;
- 2) termin, miejsce i sposób złożenia zgłoszenia do konkursu;
- 3) wysokość i sposób uiszczenia opłaty za udział w konkursie.

5. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, powinno zawierać:

- 1) wniosek o dopuszczenie do konkursu;
- 2) ankietę personalną;
- 3) życiorys;
- 4) oryginał albo urzędowo poświadczony odpis dyplomu ukończenia wyższych studiów prawnych w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskania tytułu zawodowego magistra lub zagranicznych studiów prawnych uznanych w Rzeczypospolitej Polskiej albo zaświadczenie o zdanym egzaminie magisterskim;
- 5) oryginał dowodu uiszczenia opłaty za udział w konkursie;
- 6) informację o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego opatrzoną datą nie wcześniejszą niż dwa miesiące przed dniem jej złożenia;
- 7) oświadczenie składającego zgłoszenie, że nie jest prowadzone przeciwko niemu postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 8) kopię dowodu osobistego;
- 9) 3 zdjęcia zgodne z wymaganiami obowiązującymi przy wydawaniu dowodów osobistych.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

Art. 17. 1. Nabór na aplikację ogólną odbywa się w drodze konkursu składającego się z 2 etapów:

- 1) testu sprawdzającego wiedzę z poszczególnych dziedzin prawa;
- 2) pracy pisemnej sprawdzającej umiejętność stosowania argumentacji prawniczej, zasad wykładni oraz kwalifikowania stanów faktycznych.

2. Warunkiem dopuszczenia do drugiego etapu konkursu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest uzyskanie z testu minimum punktów określonego przez Ministra Sprawiedliwości.

3. Test oraz zadania w ramach pracy pisemnej ze wskazaniem form ich przygotowania opracowuje zespół konkursowy powołany, po uzyskaniu opinii Rady, przez Dyrektora Krajowej Szkoły. Testy oraz zadania i formy ich przygotowania są zatwierdzane przez Ministra Sprawiedliwości.

4. W skład zespołu konkursowego, o którym mowa w ust. 3, wchodzi:

- 1) 5 sędziów co najmniej sądu okręgowego i 2 prokuratorów co najmniej prokuratury okręgowej, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa podlegających sprawdzeniu w toku konkursu, wybranych przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród kandydatów zgłoszonych przez prezesów sądów apelacyjnych i prokuratorów apelacyjnych;
- 2) 2 sędziów lub prokuratorów wykładowców Krajowej Szkoły, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa podlegających sprawdzeniu w toku konkursu, wskazanych przez Dyrektora Krajowej Szkoły;
- 3) pracownik naukowy, naukowo-dydaktyczny lub dydaktyczny szkoły wyższej w Rzeczypospolitej Polskiej, posiadający co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego z zakresu nauk prawnych, wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród nauczycieli akademickich będących wykładowcami Krajowej Szkoły.

5. Członkami zespołu konkursowego, o których mowa w ust. 4, mogą być sędziowie w stanie spoczynku lub prokuratorzy w stanie spoczynku.

6. Przewodniczącego zespołu konkursowego wskazuje, spośród jego członków, Dyrektor Krajowej Szkoły.

7. Minister Sprawiedliwości odwołuje członka zespołu konkursowego w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków członka zespołu;
- 3) cofnięcia rekomendacji przez organ zgłaszający kandydata, o którym mowa w ust. 4 pkt 1;
- 4) niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków;
- 5) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 6) wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.

8. Członek zespołu konkursowego podlega wyłączeniu od udziału w jego pracach, jeżeli kandydat zostaje z nim w stosunku:

- 1) małżeństwa lub we wspólnym pożyciu;
- 2) pokrewieństwa albo powinowactwa do trzeciego stopnia;
- 3) przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) zależności służbowej;
- 5) osobistym tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do jego obiektywizmu.

9. Powody wyłączenia trwają pomimo ustania małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

10. Członkowie zespołu konkursowego przed rozpoczęciem prac zespołu składają pisemne oświadczenie, iż nie zachodzą w ich przypadku powody wyłączenia, o których mowa w ust. 8, oraz powody odwołania, o których mowa w ust. 7 pkt 2, 5 i 6.

11. Konkurs przeprowadzają komisje konkursowe powoływane przez Ministra Sprawiedliwości na zapiniowany przez Radę wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły spośród osób, których wiedza, doświadczenie zawodowe i autorytet dają rękojmię prawidłowego przebiegu konkursu. Konkurs przeprowadzany jest w Krajowej Szkole.

12. W skład komisji konkursowej wchodzi:

- 1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów i prokuratorów delegowanych do Krajowej Szkoły;
- 2) 5 sędziów co najmniej sądu okręgowego i 2 prokuratorów co najmniej prokuratury okręgowej, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa podlegających sprawdzeniu w toku konkursu, wybranych przez Ministra Sprawiedliwości spośród kandydatów zgłoszonych przez prezesów sądów apelacyjnych i prokuratorów apelacyjnych;
- 3) 2 wykładowców Krajowej Szkoły, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa podlegających sprawdzeniu w toku konkursu, wskazanych przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów i prokuratorów;
- 4) pracownik naukowy, naukowo-dydaktyczny lub dydaktyczny szkoły wyższej w Rzeczypospolitej Polskiej posiadający co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego z zakresu nauk prawnych, wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród nauczycieli akademickich będących wykładowcami Krajowej Szkoły;
- 5) przedstawiciel Krajowej Rady Sądownictwa;
- 6) przedstawiciel Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.

13. Minister Sprawiedliwości wyznacza przewodniczącego komisji konkursowej spośród jej członków.

14. Do członków komisji konkursowej stosuje się odpowiednio przepisy ust. 7—10.

15. Minister Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły, jeżeli wymagają tego względy organizacyjne wynikające z dużej liczby kandydatów, może zarządzić przeprowadzenie testu w wybranych siedzibach sądów apelacyjnych lub prokuratur apelacyjnych. Przebieg testu nadzorują zespoły powołane przez Ministra Sprawiedliwości, w uzgodnieniu z prezesem sądu apelacyjnego i prokuratorem apelacyjnym, właściwymi ze względu na miejsce przeprowadzania testu.

16. W skład zespołów wchodzi sędziowie i prokuratorzy oraz urzędnicy sądów i prokuratury, z okręgów sądów apelacyjnych i prokuratur apelacyjnych, o których mowa w ust. 15. Liczba członków zespołu jest uwarunkowana liczbą kandydatów dopuszczonych do testu, nie może być jednak większa niż siedem osób.

17. Pracami zespołów kieruje wyznaczony przez Ministra Sprawiedliwości członek komisji konkursowej. Do członków zespołów stosuje się odpowiednio przepisy ust. 7—10.

Art. 18. 1. Po przeprowadzeniu konkursu komisja konkursowa przedstawia Dyrektorowi Krajowej Szkoły listę kwalifikacyjną kandydatów na aplikantów aplikacji ogólnej, zwaną dalej „listą kwalifikacyjną”, zawierającą imiona i nazwiska kandydatów z podaniem liczby punktów uzyskanych przez każdego kandydata i liczby porządkowej wskazującej jego miejsce na tej liście wraz z dokumentacją oraz ogłasza listę kwalifikacyjną w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. O kolejności miejsca na liście kwalifikacyjnej decyduje suma punktów uzyskanych przez kandydatów z obu etapów konkursu. Jeżeli 2 lub więcej kandydatów uzyska taką samą liczbę punktów, o kolejności miejsca na liście kwalifikacyjnej decyduje liczba punktów uzyskanych z pracy pisemnej, a jeśli liczba punktów uzyskanych z pracy pisemnej jest taka sama, wszystkich tych kandydatów umieszcza się na jednym miejscu na liście kwalifikacyjnej. W przypadku gdy miejsce na liście kwalifikacyjnej, w którym następuje wyczerpanie limitu, o którym mowa w art. 16 ust. 2, zajmuje więcej niż jedna osoba, limit ulega podwyższeniu o liczbę osób umieszczonych na tym miejscu.

Art. 19. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły na podstawie listy kwalifikacyjnej ustala listę kandydatów zakwalifikowanych na aplikację ogólną zawierającą ich imiona i nazwiska. Na liście tej kandydaci są umieszczeni według kolejności miejsc zajmowanych na liście kwalifikacyjnej, w liczbie odpowiadającej limitowi przyjęć na aplikację ogólną wyznaczonemu w danym roku. Przepis art. 18 ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły ogłasza listę kandydatów zakwalifikowanych na aplikację ogólną w Biuletynie Informacji Publicznej i zawiadamia pisemnie kandydatów o umieszczeniu na tej liście. Osoba umieszczona na tej liście, w terminie 14 dni od dnia zawiadomienia, składa pisemne oświadczenie o gotowości podjęcia aplikacji ogólnej.

3. W przypadku niezłożenia w terminie oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, lub nieusprawiedliwionego niepodjęcia aplikacji ogólnej w terminie 30 dni od dnia jej rozpoczęcia, Dyrektor Krajowej Szkoły uzu-

pełnia listę kandydatów zakwalifikowanych na aplikację ogólną o kandydata umieszczonego na kolejnym miejscu na liście kwalifikacyjnej. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 20. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły, po przeprowadzeniu konkursu i ustaleniu listy kandydatów zakwalifikowanych na aplikację ogólną, zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o każdej osobie umieszczonej na tej liście oraz zwraca się do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji o nadesłanie informacji o każdej z tych osób, zawierającej istotne dla oceny spełniania wymogu posiadania nieposzlakowanej opinii, dane o:

- 1) zachowaniach świadczących o naruszeniu przez nią porządku prawnego;
- 2) kontaktach ze środowiskami przestępczymi lub grupami środowiskowymi patologii społecznej i o charakterze tych kontaktów;
- 3) okolicznościach wskazujących na uzależnienie od alkoholu, środków odurzających lub substancji psychotropowych.

2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb uzyskiwania, sporządzania i przekazywania przez właściwego komendanta wojewódzkiego Policji informacji o osobie ubiegającej się o przyjęcie na aplikację ogólną, sędziowską lub prokuratorską oraz wzór kwestionariusza tej informacji, mając na względzie charakter i zakres obowiązków aplikanta oraz prawa i wolności chronione konstytucyjnie.

Art. 21. 1. Przed przystąpieniem do konkursu kandydat uiszcza opłatę za udział w konkursie. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

2. Minister Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii Dyrektora Krajowej Szkoły określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 — nie wyższą niż równowartość 50 % minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314) — uwzględniając konieczność prawidłowego i efektywnego przeprowadzenia naboru.

Art. 22. Aplikantem aplikacji ogólnej może zostać osoba:

- 1) która posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 2) która posiada nieposzlakowaną opinię;
- 3) która nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 4) przeciwko której nie jest prowadzone postępowanie karne o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 5) która ukończyła wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskała tytuł zawodowy magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) która została umieszczona na liście, o której mowa w art. 19 ust. 2.

Art. 23. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły, po uzyskaniu informacji, o których mowa w art. 20 ust. 1, wydaje decyzję w sprawie przyjęcia na aplikację ogólną.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Rozpoznanie odwołania następuje w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

3. Od decyzji Ministra Sprawiedliwości, o której mowa w ust. 2, przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

4. W przypadku uwzględnienia skargi, o której mowa w ust. 3, Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje niezwłocznie decyzję o przyjęciu na aplikację ogólną, którą aplikant odbywa zgodnie z indywidualnym programem ustalonym przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

Art. 24. Przed objęciem obowiązków aplikant aplikacji ogólnej składa ślubowanie wobec Dyrektora Krajowej Szkoły według następującej roty: „Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości, dbać o dobre imię Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oraz dochować tajemnicy państwowej, służbowej i zawodowej”; składający ślubowanie może dodać zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.

Art. 25. 1. Aplikacja ogólna trwa 12 miesięcy.

2. Aplikacja ogólna rozpoczyna się nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia listy, o której mowa w art. 19 ust. 2. Minister Sprawiedliwości, w drodze zarządzenia, określa termin rozpoczęcia aplikacji ogólnej. Zarządzenie to zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. W trakcie aplikacji ogólnej aplikanci odbywają zajęcia w Krajowej Szkole oraz praktyki zgodnie z programem aplikacji.

4. Dyrektor Krajowej Szkoły wyznacza aplikantowi patrona koordynatora, który służy aplikantowi pomocą merytoryczną oraz nadzoruje i koordynuje prawidłowy przebieg jego praktyk, zgodny z programem aplikacji ogólnej.

5. Na czas odbywania przez aplikanta praktyk, zgodnie z programem aplikacji ogólnej, Dyrektor Krajowej Szkoły, w uzgodnieniu z patronem koordynatorem, wyznacza aplikantowi patrona każdej z praktyk, który zapoznaje aplikanta z czynnościami należącymi do zakresu jego obowiązków w trakcie praktyki i niezwłocznie po jej zakończeniu przedstawia patronowi koordynatorowi pisemną opinię wraz z oceną przebiegu praktyki. W oparciu o te opinie i oceny patron koordynator sporządza końcową opinię wraz z łączną oceną przebiegu wszystkich praktyk, które odbył aplikant.

Art. 26. 1. Warunkiem ukończenia aplikacji ogólnej jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich sprawdzianów i praktyk objętych programem aplikacji.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły, w terminie 14 dni od dnia zakończenia aplikacji ogólnej, ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej listę klasyfikacyjną aplikan-

tów. Lista zawiera imiona, nazwiska aplikantów, z podaniem liczby punktów uzyskanych przez każdego aplikanta w trakcie aplikacji ogólnej, oraz liczby porządkowej wskazującej jego miejsce na liście.

3. O kolejności miejsca na liście klasyfikacyjnej aplikantów decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta ze wszystkich sprawdzianów i praktyk w czasie aplikacji ogólnej. W przypadku równej liczby punktów uzyskanych przez aplikantów o kolejności decyduje suma punktów uzyskanych ze sprawdzianów. Przepis art. 18 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Świadectwem ukończenia aplikacji ogólnej jest dyplom wydawany przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

Art. 27. 1. Osoba, która ukończyła aplikację ogólną może złożyć wniosek o umieszczenie na liście klasyfikacyjnej aplikantów, o której mowa w art. 26 ust. 2, także w kolejnych latach szkoleniowych, nie później niż w terminie 3 lat od dnia ukończenia przez nią aplikacji ogólnej. W takim przypadku podstawą ustalenia kolejności umieszczenia na liście jest liczba punktów uzyskanych w trakcie ukończonej przez nią aplikacji ogólnej.

2. Wniosek składa się do Dyrektora Krajowej Szkoły nie później niż do dnia ukończenia aplikacji ogólnej w danym roku.

Art. 28. 1. Osoba, która ukończyła aplikację ogólną oraz spełnia kryteria określone w art. 22 pkt 1—4 może, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej listy klasyfikacyjnej aplikantów, o której mowa w art. 26 ust. 2, złożyć do Dyrektora Krajowej Szkoły wniosek o kontynuowanie szkolenia na aplikacji sędziowskiej lub prokuratorskiej.

2. Kandydaci na aplikację sędziowską lub prokuratorską przedstawiają dodatkowo zaświadczenie o zdolności do pełnienia obowiązków odpowiednio sędziego, o którym mowa w art. 57 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych, lub prokuratora, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.

Art. 29. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje decyzję w sprawie przyjęcia na aplikację sędziowską albo prokuratorską.

2. Decyzję o przyjęciu na aplikację sędziowską albo prokuratorską Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje według kolejności umieszczenia kandydatów na liście klasyfikacyjnej aplikantów, o której mowa w art. 26 ust. 2, do miejsca wyczerpania limitu przyjęć na te aplikacje.

3. Listy kandydatów przyjętych na aplikację sędziowską i prokuratorską Dyrektor Krajowej Szkoły ogłasza niezwłocznie w Biuletynie Informacji Publicznej. Listy zawierają imiona i nazwiska kandydatów z podaniem liczby porządkowej wskazującej miejsce kandydata na danej liście.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Rozpoznanie odwołania następuje w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

5. Od decyzji Ministra Sprawiedliwości, o której mowa w ust. 4, przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

6. W przypadku uwzględnienia skargi, o której mowa w ust. 5, przepis art. 23 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 30. Przed objęciem obowiązków aplikant aplikacji sędziowskiej albo prokuratorskiej składa ślubowanie wobec Dyrektora Krajowej Szkoły według następującej roty: „Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości, dbać o dobre imię Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oraz dochować tajemnicy państwowej, służbowej i zawodowej”; składający ślubowanie może dodać zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.

Art. 31. 1. Aplikacja sędziowska trwa 54 miesiące i rozpoczyna się nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia listy, o której mowa w art. 29 ust. 3.

2. W ramach aplikacji sędziowskiej aplikanci odbywają w okresie 30 miesięcy zajęcia w Krajowej Szkole i praktyki zgodnie z programem aplikacji oraz w okresie kolejnych 24 miesięcy staż na stanowiskach: asystenta sędziego, a następnie referendarza sądowego, zgodnie z programem aplikacji. Przepisy art. 25 ust. 3—5 oraz art. 26 ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio.

3. W okresie stażu aplikant aplikacji sędziowskiej zostaje zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego na podstawie umowy o pracę na czas określony, a następnie na stanowisku referendarza sądowego na czas nieokreślony.

Art. 32. 1. W trzydziestym miesiącu aplikacji sędziowskiej aplikanci przystępują do egzaminu sędziowskiego.

2. Warunkiem przystąpienia do egzaminu sędziowskiego jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich sprawdzianów i praktyk, objętych programem aplikacji.

Art. 33. 1. Egzamin sędziowski składa się z części pisemnej i ustnej.

2. Zadania praktyczne na część pisemną oraz kazuzy na część ustną egzaminu sędziowskiego opracowuje zespół egzaminacyjny powołany przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły zaopiniowany przez Radę.

3. W skład zespołu egzaminacyjnego wchodzi:

- 1) 7 sędziów co najmniej sądu okręgowego, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu, wybranych przez Ministra Sprawiedliwości spośród kandydatów zgłoszonych przez prezesów sądów apelacyjnych;
- 2) jeden sędzia co najmniej sądu okręgowego, wykładowca Krajowej Szkoły, specjalista z dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu, wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

4. Przewodniczący zespołu egzaminacyjnego kieruje jego pracami.

5. Egzamin sędziowski przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły zaopiniowana przez Radę.

6. Komisja egzaminacyjna składa się z:

- 1) przewodniczącego, którym jest sędzia;
- 2) sekretarza, wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów delegowanych do Krajowej Szkoły;
- 3) 7 sędziów co najmniej sądu okręgowego, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu, wybranych przez Ministra Sprawiedliwości spośród kandydatów zgłoszonych przez prezesów sądów apelacyjnych;
- 4) jednego sędziego co najmniej sądu okręgowego, wykładowcy Krajowej Szkoły, specjalisty z dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu, wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły;
- 5) przedstawiciela Krajowej Rady Sądownictwa.

7. Członkiem komisji egzaminacyjnej nie może być członek zespołu egzaminacyjnego.

8. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej kieruje jej pracami i reprezentuje ją na zewnątrz.

9. Do członków zespołu egzaminacyjnego oraz członków komisji egzaminacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 17 ust. 7—10.

Art. 34. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły może udzielić aplikantowi zezwolenia na przystąpienie do egzaminu sędziowskiego w terminie późniejszym, jeżeli uzna, że choroba, wypadek losowy lub inna wskazana i udokumentowana przez aplikanta przyczyna uniemożliwiająca przystąpienie do egzaminu w terminie, o którym mowa w art. 32 ust. 1.

2. Wniosek o zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie miesiąca od dnia ustania przyczyny uzasadniającej nieprzystąpienie do egzaminu sędziowskiego.

3. Aplikant, który nie przystąpił do egzaminu sędziowskiego w wyznaczonym terminie i nie uzyskał zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, odstąpił bez usprawiedliwienia od egzaminu w czasie jego trwania, a także aplikant, który nie zdał egzaminu sędziowskiego, mogą przystąpić ponownie do egzaminu tylko raz, nie później jednak niż w terminie 18 miesięcy od dnia zakończenia poprzedniego egzaminu.

4. Ponowny egzamin sędziowski przeprowadza komisja egzaminacyjna w terminie wyznaczonym przez Ministra Sprawiedliwości, uzgodnionym z Dyrektorem Krajowej Szkoły. Przepisy ust. 1 i 2 oraz art. 32 ust. 2 i art. 33 stosuje się odpowiednio.

Art. 35. 1. W terminie 30 dni od dnia złożenia egzaminu sędziowskiego z wynikiem pozytywnym, Dyrektor Krajowej Szkoły kieruje aplikanta do odbycia stażu, kolejno na stanowisku asystenta sędziego i referendarza sądowego. Przepisy art. 34 ust. 1—3 stosuje się odpowiednio.

2. W terminie 14 dni od dnia zakończenia stażu Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje aplikantowi dyplom ukończenia aplikacji sędziowskiej.

Art. 36. 1. Aplikacja prokuratorska trwa 30 miesięcy i rozpoczyna się nie później niż w terminie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia listy, o której mowa w art. 29 ust. 3.

2. W ramach aplikacji prokuratorskiej aplikanci odbywają zajęcia w Krajowej Szkole i praktyki zgodnie z programem aplikacji. Przepisy art. 25 ust. 3—5 oraz art. 26 ust. 1 i 4 stosuje się odpowiednio.

3. W ostatnim miesiącu aplikacji prokuratorskiej aplikanci przystępują do egzaminu prokuratorskiego. Do egzaminu prokuratorskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 32 ust. 2, art. 33 ust. 1, 2, 4, 5, 7—9 oraz art. 34.

4. W skład zespołu egzaminacyjnego opracowującego zadania praktyczne na część pisemną oraz kazusy na część ustną egzaminu prokuratorskiego wchodzi:

- 1) 6 prokuratorów co najmniej prokuratury okręgowej, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu, wybranych przez Ministra Sprawiedliwości spośród kandydatów zgłoszonych przez prokuratorów apelacyjnych;
- 2) jeden prokurator co najmniej prokuratury okręgowej, wykładowca Krajowej Szkoły, specjalista z dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu, wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

5. Komisja egzaminacyjna, powołana przez Ministra Sprawiedliwości — Prokuratora Generalnego do przeprowadzenia egzaminu prokuratorskiego, składa się z:

- 1) przewodniczącego, którym jest prokurator;
- 2) sekretarza, wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów delegowanych do Krajowej Szkoły;
- 3) 6 prokuratorów co najmniej prokuratury okręgowej, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu, wybranych przez Ministra Sprawiedliwości spośród kandydatów zgłoszonych przez prokuratorów apelacyjnych;
- 4) jednego prokuratora co najmniej prokuratury okręgowej, wykładowcy Krajowej Szkoły, specjalisty z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu, wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły;
- 5) przedstawiciela Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.

6. Dyrektor Krajowej Szkoły, w terminie 14 dni od dnia zakończenia egzaminu prokuratorskiego, sporządza i przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości listę klasyfikacyjną egzaminowanych aplikantów aplikacji prokuratorskiej, zwaną dalej „listą egzaminowanych aplikantów”. Warunkiem umieszczenia na tej liście jest złożenie egzaminu prokuratorskiego z wynikiem pozytywnym. Lista ta zawiera imiona i nazwiska egzaminowanych aplikantów z podaniem liczby punktów uzyskanych na egzaminie przez każdego aplikanta oraz liczby porządkowej wskazującej jego miejsce na liście.

7. O kolejności miejsca na liście, o której mowa w ust. 6, decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta z egzaminu prokuratorskiego. W przypadku równej liczby punktów uzyskanych przez dwóch lub większą liczbę aplikantów o kolejności miejsca na tej liście decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta ze wszystkich praktyk i sprawdzianów w czasie aplikacji. Przepis art. 18 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

8. Minister Sprawiedliwości przedstawia egzaminowanemu aplikantowi propozycję pracy na stanowisku asesora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury lub wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury według kolejności miejsca zajmowanego na liście egzaminowanych aplikantów.

9. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określa, w drodze zarządzenia, corocznie liczbę stanowisk asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, przewidzianych dla egzaminowanych aplikantów, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 37. 1. Członkom zespołu konkursowego i zespołu egzaminacyjnego oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnej za udział w pracach przysługuje wynagrodzenie.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków zespołu konkursowego i zespołu egzaminacyjnego oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnej, w wymiarze nie większym niż miesięczne wynagrodzenie zasadnicze sędziego sądu okręgowego w pierwszej stawce awansowej — uwzględniając zakres i rodzaj obowiązków oraz nakład pracy.

Rozdział 4

Prawa i obowiązki aplikantów

Art. 38. Aplikant jest uprawniony do bezpłatnego korzystania z bazy dydaktycznej i informatycznej oraz wyposażenia i sprzętu Krajowej Szkoły w celu pogłębiania wiedzy i doskonalenia swoich umiejętności, na warunkach określonych przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

Art. 39. Do obowiązków aplikanta należy:

- 1) uczestniczenie w zajęciach, praktykach i stażach przewidzianych programem aplikacji;
- 2) samodzielne pogłębianie wiedzy i umiejętności praktycznych, objętych programem aplikacji;

3) przystępowanie do sprawdzianów oraz egzaminów w terminach przewidzianych programem aplikacji;

4) przestrzeganie regulaminu organizacyjnego Krajowej Szkoły oraz zarządzeń i poleceń porządkowych Dyrektora Krajowej Szkoły.

Art. 40. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły, w drodze decyzji, zawiesza aplikanta w jego prawach i obowiązkach, jeżeli:

- 1) prowadzone jest przeciwko aplikantowi postępowanie o popełnione umyślnie przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub popełnione umyślnie przestępstwo skarbowe;
- 2) przy wszczęciu lub w toku postępowania o częściowe bądź całkowite ubezwłasnowolnienie aplikanta sąd ustanowił doradcę tymczasowego.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły, w drodze decyzji, może zawiesić aplikanta w jego prawach i obowiązkach, jeżeli:

- 1) prowadzone jest przeciwko aplikantowi postępowanie o popełnione nieumyślnie przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub popełnione nieumyślnie przestępstwo skarbowe;
- 2) wniósł o to sam aplikant z powodu długotrwałej choroby lub z innych ważnych przyczyn.

3. W okresie zawieszenia nie wypłaca się przynależnego aplikantowi stypendium.

4. Dyrektor Krajowej Szkoły uchyla decyzję o zawieszeniu w przypadku, o którym mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 oraz w ust. 2 pkt 1 — jeżeli postępowanie zostało umorzone lub zakończyło się uniewinnieniem;
- 2) ust. 1 pkt 2 — po ustaniu przyczyny zawieszenia;
- 3) ust. 2 pkt 2 — na wniosek aplikanta.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, aplikantowi wypłaca się wstrzymane stypendium.

6. Od decyzji Dyrektora Krajowej Szkoły o zawieszeniu, aplikantowi przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

7. Jeżeli od momentu zawieszenia nie upłynął okres dłuższy niż 2 lata, po uchyleniu decyzji o zawieszeniu aplikant kontynuuje aplikację od etapu, na którym została ona przerwana, jeżeli umożliwia to program aplikacji. W pozostałych przypadkach aplikant kontynuuje aplikację na warunkach wyznaczonych przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

Art. 41. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły skreśla aplikanta z listy aplikantów, jeżeli aplikant:

- 1) nie podjął aplikacji w wyznaczonym terminie;
- 2) przestał spełniać wymagania określone w art. 22 pkt 1 i 2;

- 3) został prawomocnie skazany za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) złożył pisemne oświadczenie o rezygnacji z odbywania aplikacji;
- 5) rażąco naruszył obowiązki aplikanta;
- 6) w sposób rażąco uchybił godności aplikanta lub jego zachowanie godzi w dobre imię Krajowej Szkoły;
- 7) nie przystąpił do egzaminu sędziowskiego i nie złożył wniosku o zezwolenie, o którym mowa w art. 34 ust. 2;
- 8) nie rozpoczął lub przerwał odbywanie stażu, o którym mowa w art. 31 ust. 2.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły może skreślić aplikanta z listy aplikantów, jeżeli aplikant:

- 1) został prawomocnie skazany za nieumyślne przestępstwo lub nieumyślne przestępstwo skarbowe;
- 2) opuścił z przyczyn nieusprawiedliwionych ponad 20 % zajęć lub praktyk objętych programem aplikacji w danym roku szkoleniowym;
- 3) nie przystąpił w wyznaczonym terminie, bez usprawiedliwienia, do co najmniej dwóch sprawdzianów przewidzianych w programie aplikacji lub sprawdzianów tych nie zaliczył;
- 4) został dwukrotnie ukarany karą nagany.

3. Dyrektor Krajowej Szkoły przed podjęciem decyzji o skreśleniu aplikanta z listy aplikantów umożliwia aplikantowi złożenie wyjaśnień.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 3, aplikantowi przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Rozpoznanie odwołania następuje w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

5. Od decyzji Ministra Sprawiedliwości, o której mowa w ust. 4, przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

Art. 42. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły przyznaje aplikantowi, na jego wniosek, stypendium na czas aplikacji ogólnej, aplikacji sędziowskiej oraz aplikacji prokuratorskiej, z wyłączeniem okresu stażu, o którym mowa w art. 31 ust. 2.

2. Wysokość stypendium aplikanta aplikacji ogólnej nie może przekroczyć 70 % wysokości wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej referendarza sądowego.

3. Wysokość stypendium aplikanta sędziowskiego i aplikanta prokuratorskiego odpowiada wysokości wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej referendarza sądowego.

4. Aplikant aplikacji ogólnej, który ubiega się o kontynuowanie szkolenia na aplikacji sędziowskiej lub prokuratorskiej, zachowuje prawo do pobierania przysługującego mu stypendium do końca miesiąca następującego po miesiącu, w którym zakończył aplikację ogólną.

Art. 43. Stypendium nie przysługuje za dni nieusprawiedliwionej nieobecności aplikanta na zajęciach lub praktykach, przy czym za dzień nieobecności uważa się także nieobecność na 6 godzinach zajęć w poszczególnych dniach, w okresie miesiąca kalendarzowego.

Art. 44. 1. Aplikant, który pobierał stypendium w okresie aplikacji sędziowskiej jest obowiązany do jego zwrotu, jeżeli:

- 1) został skreślony z listy aplikantów;
- 2) w terminie 3 lat od dnia ukończenia aplikacji nie podjął zatrudnienia na stanowisku sędziego, referendarza sądowego, asystenta sędziego lub asystenta prokuratora albo zrzekł się stanowiska sędziego;
- 3) w terminie nie dłuższym niż 3 lata od dnia ukończenia aplikacji po podjęciu zatrudnienia na stanowisku, o którym mowa w pkt 2, rozwiązał stosunek pracy albo rozwiązano z nim stosunek pracy bez wypowiedzenia z jego winy.

2. Aplikant, który pobierał stypendium w okresie aplikacji prokuratorskiej jest obowiązany do jego zwrotu, jeżeli:

- 1) został skreślony z listy aplikantów;
- 2) odmówił podjęcia zatrudnienia na stanowisku asesora prokuratury zaproponowanym przez Ministra Sprawiedliwości, według kolejności miejsca zajmowanego na liście egzaminowanych aplikantów;
- 3) w terminie 3 lat od dnia ukończenia aplikacji nie podjął zatrudnienia na stanowisku referendarza sądowego, asystenta sędziego lub asystenta prokuratora;
- 4) w terminie nie dłuższym niż 3 lata od dnia ukończenia aplikacji po podjęciu zatrudnienia na stanowisku, o którym mowa w pkt 2 i 3, rozwiązał stosunek pracy albo rozwiązano z nim stosunek pracy bez wypowiedzenia z jego winy.

3. Stypendium podlega zwrotowi w wysokości proporcjonalnej do czasu jego pobierania lub do okresu zatrudnienia na stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, w okresie krótszym niż 3 lata od dnia jego podjęcia.

4. Aplikant nie ma obowiązku zwrotu stypendium, w przypadku:

- 1) skreślenia z listy aplikantów z przyczyn zdrowotnych lub konieczności sprawowania przez aplikanta samotnie wychowującego dziecko opieki nad dzieckiem do lat dwóch lub dzieckiem szczególnej troski;
- 2) niepodjęcia zatrudnienia lub rezygnacji z zatrudnienia na stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, z przyczyn zdrowotnych;
- 3) niepodjęcia zatrudnienia lub rezygnacji z zatrudnienia na stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, za zgodą Ministra Sprawiedliwości.

5. Decyzję w sprawie zwrotu stypendium wydaje Dyrektor Krajowej Szkoły.

6. Właściwy prezes sądu informuje Dyrektora Krajowej Szkoły o okolicznościach wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 3.

7. Właściwy prokurator apelacyjny informuje Dyrektora Krajowej Szkoły o okolicznościach wymienionych w ust. 2 pkt 4.

8. Dyrektor Krajowej Szkoły może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, umorzyć, w całości lub w części, należność z tytułu zwrotu stypendium. Przed podjęciem decyzji Dyrektor Krajowej Szkoły zasięga opinii właściwego prezesa sądu albo właściwego prokuratora apelacyjnego.

9. Od decyzji w sprawie zwrotu stypendium albo umorzenia należności z tytułu zwrotu stypendium przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Rozpoznanie odwołania następuje w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

10. Od decyzji Ministra Sprawiedliwości, o której mowa w ust. 9, przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

Art. 45. W okresie stażu aplikant aplikacji sędziowskiej otrzymuje wynagrodzenie za pracę ustalone w wysokości odpowiadającej wysokości wynagrodzenia zasadniczego w stawce podstawowej referendarza sądowego.

Art. 46. Okres aplikacji wlicza się do okresów zatrudnienia, od których zależą uprawnienia pracownice, pod warunkiem ukończenia aplikacji.

Art. 47. 1. Aplikant nie może podejmować zatrudnienia lub zajęcia, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym oraz zajęcia o charakterze naukowym, dydaktycznym lub publicystycznym, jeżeli wykonywanie tego zatrudnienia lub zajęcia nie przeszkadza w wykonywaniu obowiązków aplikanta.

2. Aplikant jest obowiązany zawiadomić Dyrektora Krajowej Szkoły o zamiarze podjęcia zatrudnienia lub zajęcia, o których mowa w ust. 1.

3. Dyrektor Krajowej Szkoły może wyrazić sprzeciw wobec zamiaru podjęcia przez aplikanta zatrudnienia lub zajęcia, jeżeli uzna, że będzie to przeszkadzało w wykonywaniu obowiązków aplikanta.

4. Od sprzeciwu, o którym mowa w ust. 3, przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 14 dni od dnia doręczenia sprzeciwu.

Art. 48. 1. Aplikant może brać udział w wykonywaniu w kraju lub za granicą zadań naukowo-szkoleniowych oraz w stażach nieobjętych programem aplikacji, zleczanych przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, aplikantowi przysługuje dieta oraz zwrot kosztów podróży i noclegów, na zasadach określonych odpowiednio w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi

zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju albo poza granicami kraju.

Art. 49. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły powołuje patronów koordynatorów oraz patronów praktyk i staży, które odbywają aplikanci zgodnie z programem, odpowiednio, aplikacji ogólnej, sędziowskiej albo prokuratorowskiej, odpowiednio spośród sędziów i prokuratorów, za ich zgodą. Za sprawowanie patronatu przysługuje wynagrodzenie.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wyznaczania patronów koordynatorów oraz patronów praktyk i staży, zakres ich obowiązków oraz warunki sprawowania patronatu nad aplikantami, uwzględniając zakres wiedzy teoretycznej i praktyki niezbędny do zajmowania stanowiska sędziego, prokuratora, asystenta sędziego, referendarza sądowego lub asystenta prokuratora, a także specyfikę tych urzędów.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia patronów koordynatorów oraz patronów poszczególnych praktyk i staży, w wymiarze nie większym niż 50 % kwoty bazowej stanowiącej podstawę wynagrodzenia zasadniczego sędziów i prokuratorów, ustalonej w ustawie budżetowej na dany rok, uwzględniając zakres i nakład ich pracy.

Art. 50. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły może przyznać aplikantowi nagrodę za szczególnie osiągnięcia lub zadania wykonywane na rzecz Krajowej Szkoły poza jego obowiązkami.

2. Nagrodami są:

- 1) nagroda pieniężna w wysokości do 30 % kwoty przyznanego stypendium;
- 2) pochwała pisemna udzielona przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

3. Informacja o nagrodzie zamieszczana jest w aktach osobowych aplikanta.

Art. 51. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły może ukarać aplikanta karą porządkową za przewinienie polegające na naruszeniu obowiązków lub uchybieniu godności aplikanta.

2. Karami porządkowymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana.

3. Nie można ukarać aplikanta po upływie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o przewinieniu lub 3 miesięcy od dnia jego popełnienia.

4. Przed ukaraniem karą porządkową aplikantowi umożliwia się złożenie wyjaśnień.

5. Od decyzji o ukaraniu aplikantowi przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości, w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.

6. Odpis prawomocnej decyzji o ukaraniu karą porządkową dołącza się do akt osobowych aplikanta.

7. Po upływie roku od uprawomocnienia się decyzji o ukaraniu karą porządkową Dyrektor Krajowej Szkoły zarządza usunięcie odpisu decyzji z akt osobowych aplikanta, jeżeli w tym czasie nie ukarano aplikanta inną karą.

Art. 52. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania naboru dla kandydatów na aplikację ogólną oraz tryb powoływania i działania zespołu konkursowego i komisji konkursowej — mając na uwadze konieczność określenia zakresu wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu, zapewnienia sprawnego i obiektywnego przeprowadzenia naboru oraz dokonania właściwej selekcji kandydatów;
- 2) organizację, szczegółowe warunki i tryb odbywania aplikacji ogólnej, sędziowskiej i prokuratorskiej, szczegółowe warunki odbywania w trakcie aplikacji sędziowskiej stażu na stanowiskach asystenta sędziego i referendarza sądowego, jak również sposób ustalania systemu punktowego oceny zaliczania sprawdzianów i ich poprawek, praktyk i stażu objętych programem poszczególnych aplikacji, mając na względzie zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do zajmowania stanowiska, odpowiednio, referendarza sądowego, asystenta sędziego, asystenta prokuratora lub sędziego i prokuratora oraz konieczność jednolitej i obiektywnej oceny wiedzy i kwalifikacji aplikantów, a także wzór dyplomu ukończenia aplikacji ogólnej;
- 3) zakres, szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania egzaminu sędziowskiego i prokuratorskiego oraz tryb powoływania i działania zespołu egzaminacyjnego i komisji egzaminacyjnej, mając na uwadze zakres odbytej aplikacji, potrzebę przeprowadzenia pisemnej i ustnej formy egzaminu sędziowskiego i prokuratorskiego, a także konieczność zagwarantowania właściwej organizacji i odpowiedniego poziomu merytorycznego tych egzaminów oraz zapewnienia jednakowych warunków ich składania przez wszystkich aplikantów, a także wzory dyplomów ukończenia aplikacji sędziowskiej i prokuratorskiej;
- 4) wysokość stypendium, a także tryb wypłacania i zwrotu stypendium, mając na uwadze rodzaj aplikacji i warunki jej odbywania;
- 5) wysokość opłaty egzaminacyjnej za przystąpienie do egzaminu sędziowskiego lub prokuratorskiego, uiszczanej przez osoby niebędące aplikantami Krajowej Szkoły — nie wyższej niż równowartość minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę — uwzględniając konieczność prawidłowego i efektywnego przeprowadzenia naboru.

Rozdział 5

Wykładowcy i pracownicy Krajowej Szkoły

Art. 53. Wykładowcami Krajowej Szkoły mogą być sędziowie, prokuratorzy i nauczyciele akademicy oraz inne osoby posiadające specjalistyczną wiedzę z określonej dziedziny, a także sędziowie i prokuratorzy w stanie spoczynku.

Art. 54. 1. W Krajowej Szkole mogą być zatrudnieni pracownicy administracyjni oraz pracownicy obsługi.

2. Do pracowników Krajowej Szkoły stosuje się odpowiednio przepisy art. 9, 10, 11, 12, 12a, 12b, 12c i 14a ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury oraz art. 10, 17, 22, 23, 26, 27 i 28 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 55. 1. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia, warunki wynagradzania za pracę dla pracowników, o których mowa w art. 54, i przyznawania im innych świadczeń związanych z pracą.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, powinno w szczególności określać:

- 1) kwoty wynagrodzenia zasadniczego pracowników Krajowej Szkoły;
- 2) inne, poza wynagrodzeniem zasadniczym, składniki uzasadnione zwłaszcza pełnieniem określonej funkcji lub zajmowaniem określonego stanowiska, szczególnymi właściwościami pracy, warunkami wykonywanej pracy oraz kwalifikacjami zawodowymi pracowników.

Rozdział 6

Przetwarzanie danych osobowych

Art. 56. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły przetwarza dane osobowe aplikantów w zakresie niezbędnym do realizacji programu aplikacji i zadań Krajowej Szkoły.

2. Do przetwarzania danych osobowych, o których mowa w ust. 1, przepis art. 43 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁶⁾) stosuje się odpowiednio.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 57. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 26, poz. 156) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 16 dodaje się ust. 4a—4c w brzmieniu:

„4a. Prawomocne orzeczenie sądu dyscyplinarnego o wydaleniu ze służby prokuratorskiej oraz prawomocne orzeczenie sądu orzekające wo-

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 89, poz. 589 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238.

bec prokuratora środki karny pozbawienia praw publicznych, zakazu zajmowania stanowiska prokuratora, degradacji lub wydalenia z zawodowej służby wojskowej, pociąga za sobą z mocy prawa utratę stanowiska prokuratora; stosunek służbowy prokuratora wygasa z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia.

4b. W przypadku uchylecia orzeczenia sądu dyscyplinarnego o wydaleniu ze służby prokuratorskiej przez Sąd Najwyższy w wyniku kasacji, o której mowa w art. 83 ust. 2, prokuratora przywraca się do służby na dotychczas zajmowanym stanowisku z zachowaniem ciągłości stosunku służbowego i z prawem do wynagrodzenia za okres faktycznego pozostawania poza służbą.

4c. W przypadku uchylecia, w trybie określonym w ust. 4b, orzeczenia sądu dyscyplinarnego o wydaleniu ze służby prokuratorskiej, wydanego w stosunku do będącego oficerem prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury, przywrócenie do tej służby następuje na stanowisko równorzędne przewidziane dla osoby niebędącej oficerem.”;

2) w art. 50:

a) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury może być delegowany jedynie prokurator wyróżniający się wysokim poziomem wiedzy prawnej oraz wykazujący znajomość problematyki w zakresie powierzonych mu obowiązków.”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Prokurator Generalny może delegować prokuratora, za jego zgodą, do wykonywania czynności w Radzie Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w tej szkole.”,

c) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Obowiązki, o których mowa w ust. 6, mogą być powierzone prokuratorowi delegowanemu do pełnienia czynności w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prokurator delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego na zajmowanym stanowisku prokuratorskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania prokurator otrzymuje dodatek funkcyjny określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 62 ust. 2.”,

e) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki delegowania prokuratorów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz tryb i szczegółowe warunki realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu, przy uwzględnieniu możliwości zróżnicowania jego wysokości w zależności od miejscowości delegowania, a także tryb, szczegółowe warunki i zakres innych świadczeń, mając na względzie zakres świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;

3) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia w prokuraturze lub sądzie na stanowiskach: prokuratorów i sędziów, asesorów prokuratury, w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa na stanowisku: prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, a także okresy wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub zajmowania samodzielnego stanowiska w organach władzy publicznej, z którym związana była praktyka prawnicza, oraz inne okresy zatrudnienia, jeżeli z tego tytułu przysługiwał zwiększony wymiar urlopu.”;

4) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie: „Asesorzy prokuratury”;

5) uchyla się art. 90—94a i art. 97;

6) po art. 99 dodaje się art. 99a w brzmieniu:

„Art. 99a. Wynagrodzenie zasadnicze asesora ustala się według zasad określonych w art. 62 ust. 1 zdanie pierwsze, w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 62 ust. 2.”;

7) w art. 100 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące prokuratorów tych prokuratur, a do asesorów wojskowych — przepisy dotyczące prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, z wyłączeniem art. 50 ust. 2a, 3 i 4, art. 51a, art. 62 ust. 1—1d i ust. 1h—1k oraz art. 62a ust. 1 — w zakresie art. 69—71, art. 73 i 74, art. 99—102 i art. 104 ustawy, o której mowa w art. 62a ust. 1 — oraz art. 62a ust. 2—5, a także art. 62b, 62c i 65a.”;

- 8) w art. 100a w ust. 5:
- a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) ukończył wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskał tytuł zawodowy magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej;”,
 - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) ukończył aplikację prokuratorską lub aplikację ogólną w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.”;
- 9) w art. 110 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zwolnienie asesora ze służby w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury następuje w przypadkach określonych w art. 100 ust. 3, a także w przypadku gdy przepisy o służbie wojskowej przewidują zwolnienie z zawodowej lub okresowej służby wojskowej.”;
- 10) w art. 111:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, wyznacza na stanowiska służbowe, przenosi i zwalnia z nich Minister Obrony Narodowej na wniosek Naczelnego Prokuratora Wojskowego, w trybie określonym w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury wyznacza na stanowiska służbowe, przenosi i zwalnia z nich Naczelny Prokurator Wojskowy.”,
 - b) uchyla się ust. 2;
- 11) w art. 112 uchyla się ust. 2;
- 12) art. 116 otrzymuje brzmienie:
„Art. 116. 1. Do prokuratorów i asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, stosuje się w sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą przepisy dotyczące żołnierzy zawodowych lub służby okresowej, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.
2. Stanowiskami równorzędnymi prokuratorów w powszechnych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury są odpowiednio stanowiska w:
 - 1) Prokuraturze Krajowej i Naczelnej Prokuraturze Wojskowej;
 - 2) prokuraturze okręgowej i wojskowej prokuraturze okręgowej;
 - 3) prokuraturze rejonowej i wojskowej prokuraturze garnizonowej.
 3. Okres służby lub pracy na stanowisku prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej jest równorzędny z okresem pracy na stanowisku prokuratora Prokuratury Krajowej i liczy się od dnia objęcia stanowiska prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej.
4. Uposażenie prokuratorów i asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, będących oficerami, określają przepisy o uposażeniu żołnierzy.
 5. Uposażenie, o którym mowa w ust. 4, oraz wynagrodzenie prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, niebędących oficerami, jest równe wynagrodzeniu prokuratorów oraz asesorów w równorzędnych powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.
 6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz stanowisk i funkcji prokuratorów i asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury równorzędnych pod względem wynagrodzenia i uposażenia ze stanowiskami i funkcjami prokuratorów i asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, mając na względzie zakres wykonywanych przez prokuratorów i asesorów czynności służbowych.”.
- Art. 58.** W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. z 2007 r. Nr 226, poz. 1676 oraz z 2008 r. Nr 237, poz. 1651) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) art. 7a otrzymuje brzmienie:
„Art. 7a. Osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa w linii prostej lub powinowactwa w linii prostej albo w stosunku przysposobienia, małżonkowie oraz rodzeństwo nie mogą być sędziami w tym samym sądzie.”;
 - 2) w art. 10 § 6 otrzymuje brzmienie:
„§ 6. Sędziowie sądów wojskowych są obowiązani brać udział w posiedzeniach Zgromadzenia.”;
 - 3) w art. 19 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Wojskowy sąd garnizonowy składa się z sędziów tego sądu.”;
 - 4) w art. 22:
 - a) w § 1 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:
 - „5) złożył egzamin sędziowski lub prokuratorski;
 - 6) ukończył aplikację sędziowską w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury lub pracował w charakterze asesora prokuratorskiego co najmniej trzy lata;”,
 - b) uchyla się § 2,
 - c) w § 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) adwokatów, radców prawnych oraz notariuszy, którzy wykonywali ten zawód co najmniej przez 3 lata, a także osób, które, przez taki sam okres, zajmowały stanowiska: prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.”;

5) w art. 22a:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kandydaci na stanowiska sędziów sądu wojskowego spełniający warunki, o których mowa w art. 22, są powoływani do zawodowej służby wojskowej pełnionej jako służba stała na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do tej służby, po odbyciu szkolenia wojskowego i zdaniu egzaminu na oficera.”,

b) uchyla się § 5;

6) uchyla się rozdział 6 i 7;

7) w art. 70:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do sądów wojskowych, sędziów wojskowych oraz ławników stosuje się odpowiednio przepisy art. 4 i art. 5, art. 40, art. 42, art. 44—52, art. 53 § 1—3, art. 54, art. 56, art. 57 § 1, art. 58 § 1 i § 4—6, art. 60, art. 65, art. 66, art. 69 § 2, art. 70, art. 71, art. 73—75, art. 77 § 2, § 2a, § 4, § 4a, § 5 i § 6, art. 78 § 1—4, art. 78a § 1—3 i § 6, art. 79, art. 80 § 4, art. 83, art. 84 § 3, art. 85, art. 86, art. 89, art. 90, art. 91 § 1—7 i § 9—12, art. 92, art. 93, art. 94 § 1, § 3 i § 4, art. 95, art. 98 § 1, art. 99, art. 100 § 1—4, art. 101 § 2—4, art. 102, art. 104—106, art. 108, art. 111, art. 114 § 5—7, art. 115—118, art. 120—122, art. 125—128, art. 130, art. 131, art. 133, art. 147 § 3, art. 156, art. 159 § 1 pkt 5 i pkt 6, art. 167, art. 169, art. 170 § 3 i art. 171—174 ustawy, o której mowa w art. 32 § 6, oraz przepisy wydane na podstawie art. 57 § 5, art. 58 § 7, art. 78 § 5, art. 78a § 7, art. 91 § 8 i art. 148 § 2 tejże ustawy, z tym że:

1) określone w tych przepisach czynności i uprawnienia Ministra Sprawiedliwości, zgromadzenia ogólnego sędziów, kolegium sądu, prezesów sądów rejonowych i okręgowych oraz prezesa sądu dyscyplinarnego wykonują odpowiednio: Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Zgromadzenie Sędziów Sądów Wojskowych, kolegium wojskowego sądu okręgowego, prezesi sądów wojskowych i prezes sądu dyscyplinarnego, a czynności i uprawnienia prezesa sądu apelacyjnego w zakresie nadzoru administracyjnego — Minister Sprawiedliwości za pośrednictwem dyrektora departamentu, o którym mowa w art. 5 § 4;

2) uprawnienia określone w art. 92 § 1 powołanej ustawy przysługują, jeżeli sędzia wojskowy nie nabył wcześniej prawa do urlopu dodatkowego określonego w przepisach ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308);

3) przepisów art. 131 powołanej ustawy nie stosuje się w przypadkach określonych w art. 15 niniejszej ustawy;

4) uprawnienia określone w art. 172—174 powołanej ustawy przysługują w przypadku określonym w art. 61 niniejszej ustawy;

5) uprawnienia określone w art. 172 § 3 i art. 173 powołanej ustawy nie przysługują ławnikom w czynnej służbie wojskowej;

6) obsada wolnych stanowisk sędziowskich, o których mowa w art. 56 § 1 i 2 powołanej ustawy, następuje z uwzględnieniem potrzeb kadrowych sądownictwa wojskowego.”,

b) uchyla się § 1a,

c) § 2—4 otrzymują brzmienie:

„§ 2. W sprawach nieuregulowanych w ustawie prawa i obowiązki sędziów sądów wojskowych określają przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

§ 3. Uposażenie sędziów sądów wojskowych określają przepisy o uposażeniu żołnierzy, z tym że nie może być ono niższe od wynagrodzenia sędziów sądów powszechnych na stanowiskach równorzędnych, ustalonych przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. Do sędziów sądów wojskowych stosuje się odpowiednio art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.”.

Art. 59. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 162, poz. 1125, z późn. zm.⁷⁾) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od odbycia stażu urzędniczego zwolnione są osoby, które ukończyły aplikację ogólną, sędziowską lub prokuratorską.”.

Art. 60. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 432 i 433, Nr 102, poz. 690 i Nr 136, poz. 959.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698, z 2008 r. Nr 223, poz. 1457, Nr 228, poz. 1507 i Nr 234, poz. 1571 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 9, poz. 57 i Nr 26, poz. 156.

- 1) w art. 2 uchyla się § 3;
 - 2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa w linii prostej lub powinowactwa w linii prostej albo w stosunku przysposobienia, małżonkowie oraz rodzeństwo nie mogą być sędziami ani referendarzami sądowymi w tym samym wydziale sądu.”;
 - 3) w art. 31 w § 1 uchyla się pkt 10;
 - 4) w art. 55 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sędziów sądów powszechnych do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim powołuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, w terminie miesiąca od dnia przestania tego wniosku.”;
 - 5) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. § 1. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołany ten, kto:

 - 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
 - 2) jest nieskazitelnego charakteru,
 - 3) ukończył wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskał tytuł zawodowy magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej,
 - 4) jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do pełnienia obowiązków sędziego,
 - 5) ukończył 29 lat,
 - 6) złożył egzamin sędziowski lub prokuratorski,
 - 7) ukończył aplikację sędziowską w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury lub pracował w charakterze asesora prokuratorskiego — co najmniej przez trzy lata przed wystąpieniem o powołanie na stanowisko sędziego.

§ 2. Wymagania określone w § 1 pkt 6 i 7 nie dotyczą tego, kto przed powołaniem:

 - 1) zajmował stanowisko sędziego sądu administracyjnego lub sądu wojskowego,
 - 2) zajmował stanowisko prokuratora,
 - 3) pracował w polskiej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk, w instytucie naukowo-badawczym lub innej placówce naukowej i ma tytuł naukowy profesora albo stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych,
 - 4) wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza — co najmniej przez trzy lata,
 - 5) zajmował stanowisko prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa — co najmniej przez trzy lata.
- § 3. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołany ten, kto spełnia wymagania określone w § 1 pkt 1—6, ukończył aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, aplikację notarialną, adwokacką lub radcowską i złożył odpowiedni egzamin, oraz przez okres co najmniej pięciu lat był zatrudniony na stanowisku referendarza sądowego w pełnym wymiarze czasu pracy.
 - § 4. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołany ten, kto spełnia wymagania określone w § 1 pkt 1—6, ukończył aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, aplikację notarialną, adwokacką lub radcowską i złożył odpowiedni egzamin, oraz przez okres co najmniej sześciu lat był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w pełnym wymiarze czasu pracy.
 - § 5. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołany ten, kto zajmował stanowisko asesora prokuratorskiego przez okres co najmniej trzech lat lub jedno ze stanowisk określonych w § 2 pkt 2—4 w okresie pięciu lat przed zgłoszeniem na wolne stanowisko sędziowskie.
 - § 6. Do okresu, o którym mowa w § 4, wlicza się okres zatrudnienia na stanowisku referendarza sądowego w pełnym wymiarze czasu pracy.
 - § 7. W przypadku zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, okres, o którym mowa w § 3—6, podlega proporcjonalnemu wydłużeniu.”;
- 6) w art. 63 w § 2 pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) zajmował stanowisko prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa — co najmniej przez sześć lat,”;
 - 7) w art. 64 w § 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zajmował stanowisko prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa — co najmniej przez osiem lat,”;

- 8) w art. 77 § 2a otrzymuje brzmienie:
„§ 2a. Minister Sprawiedliwości może delegować sędziego, za jego zgodą, do pełnienia czynności w Radzie Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w tej szkole.”;
- 9) w art. 78:
- a) § 1a otrzymuje brzmienie:
„§ 1a. Obowiązki, o których mowa w § 1, mogą być powierzane sędziemu delegowanemu do pełnienia czynności w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.”;
- b) § 1b otrzymuje brzmienie:
„§ 1b. Do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury może być delegowany jedynie sędzia wyróżniający się wysokim poziomem wiedzy prawniczej oraz wykazujący znajomość problematyki w zakresie powierzanych mu obowiązków.”;
- c) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Sędzia delegowany do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości lub Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, a także do prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego przysługującego mu na zajmowanym stanowisku sędziowskim oraz dodatku za długoletnią pracę. W okresie delegowania sędziego otrzymuje dodatek funkcyjny, określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 91 § 8.”;
- d) § 5 otrzymuje brzmienie:
„§ 5. Minister Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki delegowania sędziów do pełnienia obowiązków w Ministerstwie Sprawiedliwości, a także pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć szkoleniowych w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz tryb i szczegółowe warunki realizacji prawa do nieodpłatnego zakwaterowania i zwrotu kosztów zamieszkania w miejscu delegowania, w tym maksymalną wysokość zwrotu kosztów faktycznie poniesionych oraz wysokość miesięcznego ryczałtu, z uwzględnieniem możliwości zróżnicowania jego wysokości w zależności od miejscowości delegowania, a także tryb, szczegółowe warunki i zakres innych świadczeń, mając na względzie zakres świadczeń przysługujących pracownikom odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;
- 10) po art. 82a dodaje się art. 82b w brzmieniu:
„Art. 82b. Sędziemu, za jego zgodą, może zostać powierzony obowiązek sprawowania patronatu nad przebiegiem praktyk i staży aplikantów w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.”;
- 11) w art. 92 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Do okresu pracy, od którego zależy wymiar urlopu dodatkowego, wlicza się wszystkie okresy zatrudnienia w sądzie lub prokuraturze na stanowiskach: asesorów, sędziów i prokuratorów, w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa na stanowiskach: prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, a także okresy wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub zajmowania samodzielnego stanowiska w organach władzy publicznej, z którym związana była praktyka prawnicza, oraz inne okresy zatrudnienia, jeżeli z tego tytułu przysługiwał zwiększony wymiar urlopu.”;
- 12) uchyla się dział III — „Asesorzy sądowi i aplikacja sądowo-prokuratorska”;
- 13) w art. 149:
- a) w § 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) ukończył aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury lub zdał egzamin sędziowski lub prokuratorski, albo ukończył aplikację notarialną, adwokacką lub radcowską i złożył odpowiedni egzamin.”;
- b) uchyla się § 2 i 3;
- 14) po art. 151b dodaje się art. 151c w brzmieniu:
„Art. 151c. Referendarz może przystąpić do egzaminu sędziowskiego po przepracowaniu 3 lat na stanowisku referendarza lub asystenta sędziego. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu sędziowskiego referendarz zgłasza Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na miesiąc przed przeprowadzeniem egzaminu, uiszczając wymaganą opłatę.”;
- 15) uchyla się art. 153;
- 16) po art. 153 dodaje się art. 153a w brzmieniu:
„Art. 153a. § 1. Na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, po zasięgnięciu opinii prezesa właściwego sądu okręgowego, Minister Sprawiedliwości mianuje na stanowisko referendarza aplikanta sędziowskiego skierowanego na staż w ramach realizacji programu aplikacji sędziowskiej.
§ 2. W przypadku aplikantów sędziowskich odbywających staż na stanowisku referendarza, rozwiązanie stosunku pracy może nastąpić w razie:
1) skreślenia z listy aplikantów,
2) uznania aplikanta przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków referendarza.”;

§ 3. W przypadku zniesienia sądu lub jego reorganizacji, powodującej utratę możliwości dalszego zatrudnienia aplikanta aplikacji sędziowskiej, odbywającego staż na stanowisku referendarza, Minister Sprawiedliwości, na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, po zasięgnięciu opinii prezesa właściwego sądu okręgowego, przenosi aplikanta na inne miejsce w celu dalszego odbywania stażu. Przepisów art. 151a § 4 i 5 nie stosuje się.”;

17) w art. 155:

a) w § 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ukończył aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury lub zdał egzamin sędziowski lub prokuratorski albo ukończył aplikację notarialną, adwokacką lub radcowską i złożył odpowiedni egzamin.”,

b) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Asystent sędziego może przystąpić do egzaminu sędziowskiego po przepracowaniu 4 lat na stanowisku asystenta sędziego lub referendarza sądowego. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu sędziowskiego asystent sędziego zgłasza Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na miesiąc przed przeprowadzeniem egzaminu, uiszczając wymaganą opłatę.”;

18) po art. 155a dodaje się art. 155b w brzmieniu:

„Art. 155b. Prezes sądu rejonowego zatrudnia na stanowisku asystenta sędziego aplikanta sędziowskiego skierowanego na staż przez Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na okres odbywania stażu. Przepisu art. 155a nie stosuje się.”;

19) w art. 175a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Sprawiedliwości przetwarza dane osobowe sędziów, sędziów w stanie spoczynku, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, dyrektorów i kierowników finansowych sądów oraz ich zastępców w zakresie niezbędnym do prawidłowego realizowania obowiązków i praw pracodawcy wynikających ze stosunku pracy bądź innych stosunków służbowych.”.

Art. 61. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 100, poz. 1082, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 2:

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 169, poz. 1410 i Nr 249, poz. 2104, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 73, poz. 484, Nr 136, poz. 959 i Nr 227, poz. 1680, z 2008 r. Nr 72, poz. 427 i Nr 96, poz. 621 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4.

a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) opiniuje programy szkolenia na aplikacji ogólnej i sędziowskiej, zakres i sposób prowadzenia egzaminów sędziowskich,”,

b) uchyla się pkt 6,

c) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) opiniuje kandydatów na Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury,”,

d) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wskazuje 3 członków Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.”.

Art. 62. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892, Nr 206, poz. 1288 i Nr 208, poz. 1308) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Przepisów art. 9, 10 pkt 1, art. 12, 13 ust. 1 oraz art. 14 i 15 nie stosuje się w przypadku powołania do zawodowej służby wojskowej sędziów w sądach wojskowych.

2. Powołanie do zawodowej służby wojskowej sędziów w sądach wojskowych reguluje ustawa z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych.”;

2) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Tryb postępowania i warunki których spełnienie jest wymagane przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych na stanowiska sędziów w sądach wojskowych oraz asesorów i prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury i odwoływaniu z tych stanowisk określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych i ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 26, poz. 156 i 157).”;

3) w art. 25 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy jest wyznaczony na stanowisko służbowe, może dodatkowo powierzyć żołnierzowi czasowe pełnienie obowiązków służbowych w tej jednostce na stanowisku nieobsadzonym lub obsadzonym, na którym wyznaczony żołnierz czasowo nie wykonuje zadań służbowych. Nie dotyczy to sędziów sądów wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.

1a. Minister Obrony Narodowej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, może, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, powierzyć także żołnierzowi zawodowemu, pozostającemu w rezerwie kadrowej lub w dyspozycji, czasowe pełnienie obowiązków służbowych w każ-

dej jednostce wojskowej. Nie dotyczy to sędziów sądów wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.”;

4) w art. 34 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisów ust. 1—3 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury.”;

5) w art. 37 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisów ust. 1—4 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów w sądach wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz w instytucjach cywilnych.”;

6) w art. 45 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwolnienie żołnierza zawodowego ze stanowiska służbowego sędziego sądu wojskowego oraz asesora i prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury następuje z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych i ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.”;

7) w art. 47 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Skierowanie sędziów w sądach wojskowych oraz asesorów i prokuratorów w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych i przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.”;

8) w art. 80:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku, gdy miesięczne uposażenie żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową na stanowisku służbowym sędziego sądu wojskowego albo asesora lub prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury jest niższe od miesięcznego wynagrodzenia przysługującego na równorzędnym stanowisku sędziego sądu powszechnego albo asesora lub prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury, żołnierzowi przysługuje dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między tym wynagrodzeniem a uposażeniem należnym na zajmowanym stanowisku.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki otrzymywania dodatku wyrównawczego, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnie-

niem określenia składników uposażenia i wynagrodzenia przyjmowanych przy obliczaniu dodatku wyrównawczego, oraz sposób ustalania porównywanego wynagrodzenia asesorów wynikający z obowiązujących żołnierzy zawodowych zasad opłacania składek na powszechne obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe, a także terminy wypłacania tego dodatku.”;

9) w art. 85 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do sędziów sądów wojskowych oraz asesorów i prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, którym gratyfikacje jubileuszowe przysługują w wysokości i na zasadach określonych odpowiednio w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁰⁾) oraz ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 66 w ust. 1 pkt 36 otrzymuje brzmienie:

„36) aplikanci Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.”;

2) w art. 75 ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Osoby, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 36, zgłasza do ubezpieczenia zdrowotnego Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury.”;

3) w art. 85 dodaje się ust. 18 w brzmieniu:

„18. Za osobę, o której mowa w art. 66 ust. 1 pkt 36, korzystającą ze świadczenia określonego w art. 42 ust. 1 ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury.”;

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698, z 2008 r. Nr 223, poz. 1457, Nr 228, poz. 1507 i Nr 234, poz. 1571 oraz z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 9, poz. 57 i Nr 26, poz. 156 i 157.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33 i Nr 22, poz. 120.

4) w art. 86 w ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 36, niekorzystających ze świadczenia określonego w art. 42 ust. 1 ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, opłaca Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 9 maja 2007 r. o zmianie ustawy o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. Nr 102, poz. 690) w art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z obowiązku, o którym mowa w ust. 1, zwolnieni są urzędnicy, którzy najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy ukończyli 40 rok życia i posiadają co najmniej 15-letni staż pracy w sądzie lub prokuraturze, pod warunkiem że w okresie 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy ukończą studium zawodowe jako cykliczną formę doskonalenia zawodowego w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.”.

Rozdział 8

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 65. 1. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołana osoba, która spełnia wymagania określone w art. 61 § 1 pkt 1—6 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i pracowała w charakterze asesora sądowego co najmniej przez 3 lata.

2. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołana osoba mianowana na stanowisko asesora sądowego w okresie od 5 listopada 2005 r. do 4 listopada 2007 r., jeżeli spełnia wymagania określone w art. 61 § 1 pkt 1—4 i pkt 6 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ukończyła 28 lat i pracowała w charakterze asesora sądowego co najmniej przez rok.

3. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołana osoba, która spełnia wymagania określone w art. 61 § 1 pkt 1—5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ukończyła aplikację sądową i złożyła egzamin sędziowski na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, a po złożeniu tego egzaminu była zatrudniona na stanowisku:

- 1) referendarza sądowego co najmniej przez okres 2 lat w pełnym wymiarze czasu pracy lub
- 2) asystenta sędziego co najmniej przez okres 2 lat w pełnym wymiarze czasu pracy.

4. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołana osoba, która nie ukończyła aplikacji sądowej lub prokuratorskiej albo aplikacji określonej w art. 149 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jeżeli spełnia wymagania określone w art. 61 § 1 pkt 1—6 tej ustawy i była zatrudniona na stanowisku:

- 1) referendarza sądowego co najmniej przez okres 6 lat w pełnym wymiarze czasu pracy albo
- 2) asystenta sędziego co najmniej przez okres 6 lat w pełnym wymiarze czasu pracy.

5. Do okresu, o którym mowa w ust. 3 i 4, wlicza się okresy pracy odpowiednio na stanowisku asystenta sędziego albo referendarza sądowego w pełnym wymiarze czasu pracy.

6. W przypadku wykonywania pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy okres, o którym mowa w ust. 3—5, wydłuża się proporcjonalnie.

7. Warunkiem powołania na stanowisko sędziego sądu rejonowego jest zajmowanie stanowiska określonego w ust. 3—4 w okresie 3 lat przed dniem zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie.

Art. 66. 1. Warunek określony w art. 149 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, spełnia osoba, która na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odbyła aplikację referendarską i złożyła egzamin referendarski lub odbyła aplikację sądową lub prokuratorską, bądź złożyła egzamin referendarski.

2. Warunek określony w art. 155 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, spełnia osoba, która w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy była zatrudniona na stanowisku asystenta sędziego, oraz osoba, która na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odbyła aplikację referendarską i złożyła egzamin referendarski albo odbyła aplikację sądową lub prokuratorską bądź złożyła egzamin referendarski.

3. Osoba zatrudniona w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku referendarza sądowego może przystąpić do egzaminu sędziowskiego określonego w art. 70 ust. 1, jeżeli zajmowała to stanowisko co najmniej przez okres 3 lat i zgłosiła prezesowi przełożonego sądu apelacyjnego zamiar przystąpienia do egzaminu na miesiąc przed jego przeprowadzeniem. W takim przypadku referendarz sądowy jest dopuszczany do egzaminu sędziowskiego, w najbliższym terminie przewidzianym dla aplikantów sądowych.

4. Osoba zatrudniona w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku asystenta sędziego może przystąpić do egzaminu sędziowskiego określonego w art. 70 ust. 1, jeżeli zajmowała to stanowisko co najmniej przez okres 3 lat i zgłosiła prezesowi przełożonego sądu apelacyjnego zamiar przystąpienia do egzaminu na miesiąc przed jego przeprowadzeniem. W takim przypadku asystent sędziego jest dopuszczany do egzaminu sędziowskiego, w najbliższym terminie przewidzianym dla aplikantów sądowych.

5. Do okresu, o którym mowa w ust. 4, wlicza się okres pracy na stanowisku referendarza sądowego w pełnym wymiarze czasu pracy.

6. W przypadku wykonywania pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy okres, o którym mowa w ust. 3—5, wydłuża się proporcjonalnie.

Art. 67. 1. Na stanowisko sędziego wojskowego sądu garnizonowego może być powołana osoba, która spełnia wymagania określone w art. 22 § 1 pkt 1—5 i 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i pracowała w charakterze asesora sądu wojskowego co najmniej przez 3 lata.

2. Na stanowisko sędziego wojskowego sądu garnizonowego może być powołana osoba mianowana na stanowisko asesora sądu wojskowego w okresie od dnia 5 listopada 2005 r. do dnia 5 listopada 2007 r., jeżeli spełnia wymagania określone w art. 22 § 1 pkt 1—3 i 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ukończyła 28 lat i pracowała w charakterze asesora sądu wojskowego co najmniej przez rok.

3. Na stanowisko sędziego wojskowego sądu garnizonowego może być powołana osoba, która spełnia wymagania określone w art. 22 § 1 pkt 1—5 i 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ukończyła aplikację sądową i złożyła egzamin sędziowski na podstawie przepisów obowiązujących do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, a po złożeniu tego egzaminu była zatrudniona na stanowisku:

- 1) referendarza sądowego co najmniej przez okres 2 lat w pełnym wymiarze czasu pracy lub
- 2) asystenta sędziego co najmniej przez okres 2 lat w pełnym wymiarze czasu pracy.

4. Prezes właściwego wojskowego sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii kolegium wojskowego sądu okręgowego, występuje do dyrektora komórki organizacyjnej, o której mowa w art. 5 § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o ustroju sądów wojskowych, z wnioskiem o zgłoszenie Zgromadzeniu Sędziów Sądów Wojskowych kandydatury asesora sądu wojskowego na stanowisko sędziego sądu wojskowego.

Art. 68. 1. Z dniem 5 maja 2009 r. ustaje powierzenie asesorum sądowym pełnienia czynności sędziowskich.

2. Stosunki pracy nawiązane z asesorami sądowymi na podstawie mianowania przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają po upływie 4 lat od dnia mianowania, chyba że wcześniej zostaną rozwiązane lub wygasną.

3. Do czasu ustania stosunku pracy asesor sądowy jest upoważniony do wykonywania czynności referendarza sądowego.

4. Wynagrodzenie zasadnicze asesora sądowego ustala się na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Minister Sprawiedliwości może rozwiązać stosunek pracy z asesorem sądowym po uprzednim wypowiedzeniu za zgodą kolegium sądu okręgowego.

6. Minister Sprawiedliwości przetwarza dane osobowe asesorów sądowych w zakresie niezbędnym do prawidłowego realizowania obowiązków i praw pracodawcy wynikających ze stosunku pracy bądź innych stosunków służbowych.

Art. 69. 1. Z dniem 5 maja 2009 r. ustaje powierzenie asesorum sądów wojskowych pełnienia czynności sędziowskich.

2. Stosunki służbowe zawodowej służby wojskowej nawiązane z asesorami sądów wojskowych na podstawie mianowania przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają po upływie 4 lat od dnia mianowania, chyba że wcześniej zostaną rozwiązane lub wygasną.

3. Do czasu ustania stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej asesor sądu wojskowego jest upoważniony do wykonywania czynności sekretarsko-administracyjnych w wojskowym sądzie garnizonowym.

4. Wynagrodzenie zasadnicze asesora sądu wojskowego ustala się na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Minister Sprawiedliwości przetwarza dane osobowe asesorów sądów wojskowych w zakresie niezbędnym do prawidłowego realizowania obowiązków i praw pracodawcy wynikających ze stosunku pracy bądź innych stosunków służbowych.

6. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej może odwołać asesora sądu wojskowego. Do asesora sądu wojskowego odwołanego z zajmowanego stanowiska stosuje się przepisy dotyczące żołnierzy zawodowej służby stałej.

Art. 70. 1. Aplikacja sądowa rozpoczęta przed dniem 1 stycznia 2008 r. oraz kończąca ją egzamin sędziowski odbywają się na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem.

2. Aplikacja sądowa w wojskowym sądzie garnizonowym rozpoczęta przed dniem 1 stycznia 2008 r. oraz kończąca ją egzamin sędziowski odbywają się na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem.

3. Aplikacja prokuratorska w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury rozpoczęta przed dniem 1 stycznia 2008 r. oraz kończąca ją egzamin prokuratorski odbywają się na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem.

4. Aplikacja prokuratorska w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury rozpoczęta przed dniem 1 stycznia 2008 r. oraz kończąca ją egzamin prokuratorski odbywają się na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem.

5. Aplikacja referendarska rozpoczęta przed dniem 1 stycznia 2009 r. oraz kończąca ją egzamin referendarski odbywają się na podstawie przepisów obowiązujących przed tym dniem.

6. Warunek określony w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, spełnia także ten, kto na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odbył aplikację sądową lub prokuratorską.

7. Przepisy art. 94 ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 57 oraz przepisy art. 23, 25 ust. 1 i 1a, art. 34 ust. 4, art. 37 ust. 5, art. 45 ust. 4, art. 47 ust. 3 i art. 85 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 62, w brzmieniu określonym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się wobec wojskowych aplikantów prokuratorskich do czasu zakończenia przez nich aplikacji prokuratorskiej.

Art. 71. 1. Sędziemu lub prokuratorowi sprawującemu funkcję patrona co najmniej nad jednym etatowym aplikantem sądowym lub prokuratorskim bądź trzema pozaetatowymi aplikantami sądowymi lub prokuratorskimi jednocześnie, którzy rozpoczęli aplikację przed dniem 1 stycznia 2008 r., przysługuje wynagrodzenie w wysokości 15 % kwoty bazowej, stanowiącej podstawę wynagrodzenia zasadniczego sędziów i prokuratorów, ustalonej w ustawie budżetowej na dany rok, za każdy miesiąc sprawowania patronatu.

2. Sędziemu sprawującemu funkcję patrona co najmniej nad jednym aplikantem referendarskim, który rozpoczął aplikację referendarską przed dniem 1 stycznia 2009 r., przysługuje wynagrodzenie w wysokości 15 % kwoty bazowej, stanowiącej podstawę wynagrodzenia zasadniczego sędziego, ustalonej w ustawie budżetowej na dany rok, za każdy miesiąc sprawowania patronatu.

3. Przerwy w sprawowaniu patronatu z powodu nieobecności patrona lub aplikanta, trwające do 7 dni nie powodują utraty prawa do wynagrodzenia za dany miesiąc.

4. W odniesieniu do sędziów przepisy ust. 1—3, zaś w odniesieniu do prokuratorów przepisy ust. 1 oraz ust. 3 mają zastosowanie do patronatu sprawowanego od dnia 1 stycznia 2008 r.

5. Za okres otrzymywania przez sędziego lub prokuratora dodatku funkcyjnego z tytułu sprawowania patronatu wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie przysługuje.

Art. 72. 1. Krajowa Szkoła jest następcą prawnym Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury.

2. Dyrektor Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury pełni obowiązki Dyrektora Krajowej Szkoły, do czasu powołania tego organu na podstawie i w trybie określonym w przepisach niniejszej ustawy.

3. Kadencja Rady Programowej Krajowego Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury wygasa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

4. Pracownicy administracyjni i pracownicy obsługi zatrudnieni w Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się pracownikami Krajowej Szkoły.

Art. 73. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 50 ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 57, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 50 ust. 10 ustawy, o której mowa w art. 57, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 78 § 5 ustawy, o której mowa w art. 60, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 78 § 5 ustawy, o której mowa w art. 60, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 ustawy, o której mowa w art. 74, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 55 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 74. Traci moc ustawa z dnia 1 lipca 2005 r. o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury (Dz. U. Nr 169, poz. 1410 i Nr 264, poz. 2204 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 433).

Art. 75. Ustawa wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów: art. 57, 58, 60 pkt 1—5 i 19, art. 65 ust. 1 i 3—7, art. 66 ust. 1 i 2, art. 67 ust. 1 i 3, które wchodzi w życie z dniem 5 maja 2009 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*